

[Statsministeren.]

op til en ny vurdering, men derom ved vi ikke nok i dag. I dag må jeg holde mig til, at det erhvervsmæssige program, vi har lagt frem som 13 punkts programmet, har sin berettigelse.

Jeg var enig i en del af det, hr. Poul Dam sagde. Jeg synes, det er rigtigt at understrege, at vor økonomiske situation er anderledes end Sveriges og Norges. Der fandt forleden et nordisk finansministermøde sted, og det skyldes ikke dårlig vilje til nordisk samgang, at man ikke nåede frem til samme resultat. Men situationen var forskellig i disse lande, og opfattelsen af situationen var forskellig.

Jeg synes også, det er rigtigt at understrege, som hr. Poul Dam gjorde det, at hos erhvervene har stillingen til dansk devaluering været meget, meget forskellig. Der har været erhverv som de danske landbrugserhverv, der er af den opfattelse, at vi burde have taget skridtet fuldt ud og devalueret med de samme 14-15 pct., som England har gjort. Der er andre erhverv, der har ment, at man slet ikke burde devaluere. Der var også dem, deriblandt arbejderbevægelsens organisationer, der havde den opfattelse, at et midtstandpunkt med visse ledsagende foranstaltninger ville være det rigtige, og det er altså det samme standpunkt, som regeringen har givet udtryk for.

Jeg lyttede også som altid med stor interesse til hr. Hilmar Baunsgaard. Det var en interessant tale, men det forekom mig, at der var lidt langt mellem standpunkterne. Vi blev ikke helt klar over, hvad det radikale venstre mener. Men jeg vil nu fortolke det meget positivt: jeg tror, at det radikale venstre i virkeligheden har en langt større sympati for regeringens konstruktive oplæg, end det direkte kom til udtryk i hr. Hilmar Baunsgaards tale.

Hr. Niels Westerby håbede, at de ideer, regeringen har lagt frem, er praktisk anvendelige. Det er de, og der er ikke blevet foreslået noget, der er bedre, og der er ikke fremkommet ændringsforslag, der kan skabe væsentlige forandringer i det, regeringen har lagt frem. Jeg må dog erkende, at hr. Niels Westerby på visse punkter var meget klar i sin standpunkttagen, og jeg forstår godt hr. Niels Westerby og liberalt centrum, når de siger, at det skal ikke være én, men to

dyrtidsportioner, og at det skal ikke være en ekstrabeskatning som den, vi har tænkt os svarende til én dyrtidsportion, men det skal være det dobbelte. Jeg tror imidlertid ikke, at det vil være rigtigt at gå så strengt til værks, som liberalt centrum og hr. Niels Westerby i Thorkil Kristensens ånd foreslår os at gøre. Jeg er bange for, at man overvurderer situationen og vil give den en stramhed, der kunne gøre skade. Derfor holder vi os til det, vi har foreslået.

Endelig vil jeg sige, at jeg naturligvis mener, at det avancestop, regeringen og handelsministeren har foreslået, er praktisk anvendeligt og sagligt nødvendigt. Det er ikke fremsat af mentalhygiejnske grunde — jeg behøver ikke at tilføje, at jeg i øvrigt er en stor tilhænger af mentalhygiejne.

Handelsministeren (Ove Hansen): Jeg vil gerne takke ordførerne for deres bemærkninger til mit lovforslag. Der var ikke mange, og det er forståeligt, for det er spørgsmålet omkring devalueringen, der har taget den meste tid af debatten. Men der er dog et par enkelte ting, jeg gerne lige vil gøre en bemærkning om, og som der blev stillet spørgsmål om til mig.

Hr. Poul Dam spurgte, om de kontrolforanstaltninger, som vi nu sigter til at iværksætte gennem lovforslaget, er tilstrækkelige. Det vil nok være urigtigt af mig at sige, at de er tilstrækkelige, men jeg tror dog, de vil bidrage væsentligt til, at vi kan føre en mere effektiv kontrol, end det måske har været muligt ved tidligere lovgivning om avancebegrænsninger.

I samme forbindelse vil jeg gerne sige, at i forbindelse med det spørgsmål, hr. Poul Dam rejste, var hr. Niels Westerby inde på selve lovforslagets tekniske anvendelighed og spurgte, om det i det hele taget var muligt at føre kontrol med et sådant avancestop. Jeg vil gerne sige, at selvfølgelig er det ikke muligt at kontrollere alt, hvad der foregår af salg, men jeg tror her, vi er kommet så nær til at få den rigtige kontrol som overhovedet muligt. Der er væsentlige ændringer i forhold til den tidligere kendte lovgivning. I 1949 var der forbud mod, at man forhøjede priserne på de varer, der lå på lagre. I 1963 var avancestoppet et nettoavancestop. Nu er det et bruttoavancestop, og teknikerne mener, at det skulle